

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 7 Decembrie st. v.

(Δ) „Stat național maghiar”, eată parola țilei, care o auți, care o citesci în toate părțile locuite de concetățenii nostri maghiari și până unde pătrunde ecoul presei lor.

Dar’ ce țicem noi parola? Idea de stat național maghiar pentru concetățenii nostri maghiari a devenit dogmă politică. Dogmă în care ei cred mai tare decât în ori-care alta. Cred, fiindcă o doresc, și apoi, vorba Germanului, ce dorește omul, crede bu-curos.

Noi am fost aruncat acum nu de-mulț întrebarea, dacă aceia, care au pus idea aceasta în curs, și-au tras seama ce voesc cu dorința lor?

Nici ei nu și-au tras seama, cu atât mai puțin și-o trag aceia, care sînt dedați a jura în *verbu magistri*. Și de acestia sînt foarte mulți, aproape totalitatea concetățenilor maghiari.

Ca-și-când un stat național ar fi așa lesne de făcut.

Bărbații politici ai concetățenilor nostri maghiari, când au dat nascere ideii de stat maghiar, n’au fost deloc în clar cu dorința și în fine cu voința lor. Mai înainte de toate în general se vede, că n’au idee despre modul cum se fac statele naționale; în special se vede, că ei nu s’au gândit la toate consecuențele încercării de a realiza idea de stat național maghiar.

Din cele-ce aflăm scris în presa maghiară, grandomania întuneacă concetățenilor maghiari cugetarea sănătoasă. Chiorînd la Francia, la Italia și la Germania ei cred, că nu e lucru mare a crea un stat național. Sigur că ei țic, că așa cum l’au creat Francezii, Italianii și Germanii îl crează și ei. Pun la cale învățarea limbii maghiare în țerile unguresci, așa încât toți locuitorii să știe în scurt timp vorbi limba maghiară și statul maghiar e gata.

Un lucru bagatel. Numai două din trei părți ale populației regatului unguresc se facă lucrul acesta ușor, căci una din trei părți l’au făcut mai demulț.

Temperamentul ușuratec al bărbăților politici maghiari toate le face în idee, pentru-că ei nu-și face socoteala cu greutățile, care are să le întimpe la punerea ideii în practică. Se scrie nencetat, se vorbește în parlament, în reuniuni și în societăți pri-

vate, până și în conversațiuni prin restaurante și cafenele, că are să se facă stat național maghiar. Toată droaia cu capetele inferbentate de „marea” idee însă nu-și pune întrebarea, cum are să se facă lucrul acesta în țerile unguresci? Va merge el tot așa de ușor cum a mers în Francia, în Italia și în Germania?

Mai puțin se vede că se întreabă oamenii concetățenilor maghiari, îmbetați de idea naționalisării statului unguresc, cu cine vor ei să facă statul național maghiar. Pare-că își țic dinșii, că n’au decât să strige odată un *„teremtete”* réstit Românilor, Germanilor și Slavilor și statul național maghiar are să fie pus în picioare.

Noi putem spune hotărît, că păcat de moarte comit față cu statul unguresc toți căți, fiind ei nechibzuți, mai nebunesc și pe alții cu lucruri închipuite și, după starea actuală a lucrurilor, nerealisabile.

N’are să se facă stat național maghiar din statul unguresc nici acum, nici mai târziu, precum nu s’a făcut nici până acum. Lipsesc toate condițiunile spre sfîrșitul acesta. De aceea n’are să se facă din țerile unguresci stat național maghiar, nici precum s’a făcut francez în Francia, nici precum s’a făcut italian în Italia, nici german în Germania.

Înainte de toate lipsesc omogenitatea de rasă. Ear’ încât în privința aceasta ar umbla cineva să facă comparațiuni cu Francia, cu Italia și cu Germania, care au asimilat fragmente de proporțiuni străine, trebuie să mai știe, că alta a fost acolo și alta este aici populația. Acolo cei mulți au asimilat și mai asimilează pe cei puțini, aici cei puțini cugetă că vor asimila pe cei mulți; cugetă că broasca va înghiți cămila sau cămilele. Ceea-ce, afară de e imposibil, mai e și ridicol.

Dar’ dacă Maghiarilor le lipsesc omogenitatea de rasă în raport cu popoarele, pe care voesc să le asimileze, și le mai lipsesc și superioritatea numărului, au ei putere atractivă, cărei să nu-i poată rezista nici unul din popoarele conlocuitoare?

De așa ceva nici vorbă nu poate să fie. Putere respingătoare, da. Pentru-că oamenii politici ai Maghiarilor prea se îmbie cu dragostea maghiară, prea se impun și vor să forțeze la dra-

goste, prin ceea-ce numai urficioși și grețoși se pot face, nici-odată însă atrăgători. Ear’ că le mai pică și lor căte o făr-mitură hămisită mură în gură, nu este de nici o importanță. Masele popoarelor nemaghiare rêmân nealtrate și întregi, fiindcă „prisosul”, care mai mult li-ar strica, se secerne el însuși.

Da, când și Maghiarii ar dispune de o cultură ca Francezii, ca Germanii, ca Italianii, ai mai țice că este altă socoteală. Cultura dezvoltată ca la cele trei popoare ar fi o putere atractivă. Resistența ar fi cu anevoie. Și opintirea contra acelei puteri atractive în multe casuri ar fi zadarnică.

Puterea atractivă a culturii lipsesc poporului maghiar, fiindcă el nu e într-o nimica superior culturii popoarelor pe care vrea să le înghiță.

Bine că bărbații politici ai Maghiarilor se pun să dărime și să impedeze dezvoltarea culturală a Românilor, Slavilor și Germanilor, ocupându-le cu limba maghiară înlocuind cultura, pe altea împedându-le să nu se înfințeze. Prin aceasta însă crede cineva că va constrînge pe Român, pe Slav și pe German a merge la Maghiar să-l roage a-l primi în atmosfera culturii sale și a-l face să se lapede de firea, cu care l’-a înzestrat D-țeu?

Rătăcesce cumplit cine crede, că așa ceva e cu putință.

Maghiarul ia cultura îndeobște dela Germani, în puține casuri dela Francezii. Și împregiurarea aceasta este o pedecă de a asimila. Și Românul și Slavul, dar’ mai ales Germanul își va țice, ce se eaut eu să cumpăr dela faur cărbuni? Mă duc la isvor. Cu deosebire Germanul este îndreptățit a recurge acolo unde recurg și străinii, când se tractează de câștigarea culturii.

Prin o administrațiune imparțială Maghiarii pot câștiga și mai puține elemente străine spre asimilare. Aceasta o țicem, pentru-că la dînșii imparțialitatea e imposibilă. Sînt prea egoiști, sînt prea interesați. Egoismul interesat însă nici-odată nu face proselitism între elemente sănătoase.

Este dar’ muncă zadarnică ceea-ce se jertfesc pentru naționalisarea statului unguresc. Pot vota chiar și în parlament ce vor voi și cât vor voi, că din Români, din Slavi și chiar din Germani Maghiari nu se vor face.

Privită cestiunea naționalisării statului unguresc prin maghiarizare mai

deaproape, trebuie să țicem, că conține un pericol pentru statul unguresc.

Statul unguresc este chemat a ocroti naționalitățile căte sînt pe pământul seu și a le face posibilă viețea națională. Până când aceasta le rêmâne posibilă, naționalitățile au interes de a susține statul așa cum e.

Când însă vor observa, că existența le e primejduită din cauza unei preferințe a unui element din patrie, atunci se schimbă și interesul. Cu aceasta și atitudinea. Cestiunea existențe îndreaptă pe oameni chiar și la lupta cea mai extremă. E vorba să și-o asigureze.

Bărbații poliției ai Maghiarilor ar trebui să mai bage de seamă, că cu nesocotința lor împing pe popoarele unguresci cu de-a sila afară din regatul unguresc; că sfîrșesc prin idea de stat național la popoarele din regat poftă de a căuta și ele împregiurul lor după state naționale.

Idea de stat național maghiar învoală pericol pentru statul unguresc, învoală pericol pentru naționalitatea maghiară.

Isbucnirea luptei între biserica catolică și stat. Precând episcopii catolici împreună cu cei greco-catolici sînt întruniți în Budapesta sub presidul primatului dela Strigoniu, arhiepiscopul cardinal Simor, și se sfătuesc despre atitudinea ce au să iee ei în casa magnaților față cu cunoscuta ordo-

nanță a ministrului contelui Csáky, țiarul clerical „Magyar Állam”, care trece de organul episcopatului catolic, publică fără veste cele două brevete papale în afacerea cestiunii betezurilor copiilor din căsătoriile mixte. Brevetele au fost ținute până aci secrete și față cu stadiul, în care se află cestiunea, publicarea lor n’a putea fi așteptată. Episcopatul s’a și grăbit prin trimiterea unui comunicat cătră țiare a declara, că „Magyar Állam” numai pe calea unei indiscrețiuni regretabile a putut ajunge la textul, altcun-

nedesimținat al brevetelor. Scrisorile scaunului papal sînt semnate de cardinalul Rampolla, poartă data de 7 Iulie și 26 Septembrie și sînt adresate arhiepiscopului de Strigoniu primatului Simor. Scaunul papal se pronunță în mod hotărît din punct de vedere dogmatic în contra punctului de vedere al guvernului maghiar. Vom reveni în număr de mîne asupra cuprinsului acestor brevete și astăzi ne mărginim a da, la alt loc al foii noastre, amănuntele despre lupta începută.

„Pozițiunea guvernului român față cu cestiunea ardeleană”. Sub acest titlu „Kreuzzeitung” publică un articol, care prin cuprinsul seu nu va lipsi a atrage atențiunea tuturor cercurilor interesate. Actualul ministru român de culte, domnul Titu Maiorescu, s’a pronunțat cătră raportorul lui „Kreuzzeitung” despre atitudinea guvernului român față cu cestiunea ardeleană. Domnul Maiorescu califică cestiunea ardeleană de foarte serioasă, care ar pute influența și asupra pozițiunii politice a României.

Maghiarii au creat Românii ardeleni stări in suportabile. Guvernul din București s’a mulțumit până aci a mulcomi pe Românii ardeleni în speranța, că șovinismul maghiar va afla odată un sfirșit. Și acum dl Maiorescu are convingerea, că lucrurile nu vor ajunge la extreme; cercurile conducătoare ale triplei alianțe vor scia apreția însemnătatea liniei Carpaților. Guvernul român nu se va opune colectărilor de bani pentru școale române din Ungaria și pentru întemeierea asilelor de copii.

În numărul de mîne vom reproduce articolul lui „Kreuzzeitung” în toată extinderea sa.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 7 Decembrie st. v.

Afaceri interne.

Casa deputăților, în ședința sa de altăieri, și-a continuat dezbaterea asupra proiectului despre noiele favoruri pentru viticulatură. După absolvarea acestui proiect s’a pus la ordinea țilei petițiunea fabricii de arme unguresci pentru replătirea poenalului. Propunerea respingătoare a comisiunii financiare a fost acceptată fără nici o dezbateră.

A urmat apoi un șir de afaceri de imunitate, care toate au fost rezolvate fără nici o discuțiune conform respectivelor propuneri ale comisiunii.

Cel din urmă obiect al ordinii de țic și l’au format răspunsurile ministeriale la interpelațiunile deputăților Pázmándy și Komjáthy în afacerea voluntarului de un an Ioanovic. Aceste le aducem la alt loc al țiarului nostru.

Regina Natalia.

O depeșă din Belgrad ne spune, că ministrul-președine Grucic a adresat reginei Natalia o scrisoare, în

FOIȚA „TRIBUNEI”

Profile din teatru.

(Urmare și fine.)

Nottara.

Începînd de aci, autoritatea lui Nottara creșce printr’ amarașii de aceeași vîrstă și rang, ear’ persoana sa, printr’o neferită manifestare, e privită ca un plus nefolositor teatralu decât mai mari, și ca vîrstă și ca rang. ... Îmi aduc aminte, că atunci l’am cunoscut, și nu pot uita isbucnirea de veselă emoțiune, la care am fost față, când, după o lungă și umilă așteptare, bietul băiat puțin să guste din cea supremă bucurie, pentru o anume categorie de oameni, pe care o dau aplausele publicului. Liniștit, modest și răbdător din fire, Nottara trece cu laude clasa de declamațiune a dlui St. Veleșcu, intrase cu iluziuni, abia stăpînite în teatru, și așteptase destulă vreme până să dovedească ființa unei inimi în pieptul seu, și o putere de creațiune sub țeasta capului. E în adevăr de admirat, cum, prin sine însuși, fără să aibă lungă dînșul un om cunosător, care să-i despice un rol însemnat, a reușit, — numai cu capitalul seu de cunoștințe și cu suma de observări personale ce a cules și dospit în tăcere, — să adîncească și să deie într’o amănunțime deosebită un rol ca Don Salust; a fost aci un cas a parte, unde acel complex de însușiri naturale, îndreptate și perfecționate în urmă de unele împregiurări, eșind apoi țărșul la iveală sub denumirea, de toți cunoscută, de talent, — au avut de sigur ca determinant acea pricepere ori pătrundere

ce te miră, — așa țisa putere de intuițiune artistică. Intuițiunea e atât de dezvoltată la Nottara, încât așa puțin țic, că înainte de a se fi așezat pe studiu și pe muncă fără întrerupere, acestei calități prețioase datoreșce mai toate succesele din primii ani ai carierei sale dramatice.

Cu Ludovic al XIII-lea, din „Marion Delorme”, Nottara dovedeșce că e stăpîn pe scenă. Din nefericire, fie că nevoile materiale ale teatrului erau astfel, fie că preocuparea de arta adevărată n’a intrat nici-odată deplin în mintea conducătorilor scenei noastre, Nottara a mai stat deoparte sau, când i’s-au dat roluri, a trebuit să și peară timpul și să și deie activitatea aproape numai pe melodrame și chiar pe feerii.

Unor împregiurări cu totul excepționale datoreșce Nottara eșirea sa în evidență. Puțin după moartea lui Pascaly, se știe că Manolescu a părăsit scena teatrului național cu un mic număr de credincioși, retrăgîndu-se în teatru „Dacia” — unde a dat o serie de reprezentațiuni sub direcțiunea sa personală. Disparînd Pascaly, lipsind Manolescu, teatru nostru a trecut un moment de grea încercare și, fără prezența lui Nottara, — gata să iee asupra și toate nevoile situațiunii, — nu știu dacă acea stagiune s’ar mai trece ația la activul teatrului național. Atunci Nottara a intrat în mai toate rolurile importante, sau privite ca importante în repertoriu, jucînd pe Mordon din „Mus-hetarii”, pe Petre din „Orfanele”, pe „Despot-Vodă” al domnului Alexandri; — și într’o mulțime de alte piese, care urmau una după alta, fără a-i da timpul necesar de studiu, Nottara a ținut neconțenit rolul principal și, dacă nu în toate s’a distins, dînd întregă măsura talentului seu, cel puțin a

isbit de multe-ori să nu fie prea mult simțite golurile ivite în teatru. Acelei stagiuni datorule de sigur Nottara, în cea mai mare parte, acea obicdnință a scenei, acea înlesnire, cu care se prezentă la rampă ca la el acasă, — ear’ varietatea de roluri ce a fost nevoit să joace, l’a împins energie spre o mai mare activitate, dîndu-i ocașiunea în același timp să și mărească experiența în ale teatrului și să și țixe în sfirșit drumul de urmat.

După terminarea stagiunii, direcțiunea, cu toate mijloacele restrinșe, de care dispunea, l’-a trimis la Paris ca să urmărească reprezentațiunile comediilor franceze. La întoarcere s’a putut observa dela început, că Nottara, cu tot timpul scurt al șederii sale în străinătate, sciuse să observe, să noteze și să asimileze multe lucruri, care l’-au servit în urmă să și stabilească definitiv situațiunea sa predominantă în teatrul național.

Cu o elasticitate de talent surprîndătoare, cu o grijă conscientioasă încordată, Nottara a realizat o varietate de creațiuni, cu care se poate mândri. În comedia ca „Sullivan”, „Nerușinații” (les Effrontés), „Lumea în care ție-e urit”, „Finul”, — cu toată nepotriveala unora pentru scena noastră; în piese originale ca „Fântâna Blandusiei”, „Ovidiu”, „Pygmalion”; — în roluri ca Ludovic XI. din „Gringoire” sau Francisc Moore din „Hoții”; — și chiar și în „Otelu”, — Nottara a isbit să provoace admirațiunea tuturor cunosătorilor, pentru o urcare atât de repede și atât de înaltă, într’un timp relativ scurt. Un actor, care isbatese să se prezente sub înfiorată mască a lui Francisc Moore, cu vigoarea ce Nottara a dovedit în stagiunea din urmă, e fără îndoială un ales al artei dramatice.

Aci mai ales e locul să constat cum cățva din actorii nostri, fără să fi avut modele, pe care să le fi studiat în destul, tradițiuni pe care să le fi urmat numai cu acel crâmpeiu de conservator ce avem, și fiind siliți totdeodată să se înfațișeze publicului cu roluri schimbate cât de des, au fost în stare totuși să și desvoalte în mod neîndoios însușirile lor artistice și să aibă la activul lor creațiuni pentru a căror realizare se cere aplicațiune, muncă încordată și o întregime de temperament artistic excepțională. — Din acest punct de privire valoarea artistilor nostri e mai ridicată decât nivelul metierilor literare și dramatice ale autorilor nostri; — așa că autorii nostri de ația, mulți-puțini căți avem, au marea înlesnire de a fi ajutați, în reprezentarea operelor lor dramatice, de nise talente superioare întrunite pe scena teatrului național. Aceasta e atât de adevărat, încât și domnul Alexandri, cel mai popular dintre dramaturgii nostri, datoreșce interpărților marea parte din succesul pieselor sale. Și apoi, cum am țic și altădată, domnul Alexandri, fericit într’o toate, nu putea fi altfel ca autor dramatic; dela început, decînd cu canțonetele și comedioarele sale, isvorite deadreptul sau potrivite de pe la alții, poetul nostru avu norocul să aibă ca interpret pe Millo. Toate, dar’ absolut toate producțiunile dramatice ale domnului Alexandri, din prima fasă a dramaturgiei d sale, datoreșce fama lor artistului care le-a interpretat: — nu numai atât, — multe din ele au fost rînduite și îndreptate într’o bună parte de Millo. Astfel s’ar pute țice, că dl Alexandri nu se bucura până la un timp de reputațiunea sa de autor dramatic și poate nici nu era ispitit să și destîndă mai mult

activitatea pe acest teren, dacă n’ar fi avut din capul locului fericirea să și intrușeze unele roluri prietenul seu artist. Deci teatru dlui Alexandri din prima perioadă a trăit, — căci nu mai trăsese, — numai și numai prin talentul lui Millo.

Astăzi, în a doua fasă de dezvoltare a poetului pe terenul dramatic, — fasă ce începe cu „Despot-Vodă” și continuă cu „Fântâna Blandusiei” și cu „Ovid”, dl Alexandri nu putea fi mai puțin norocos decînd cu începuturile sale. O spun fără cea mai mică șteală, d-na Aristia Manolescu (Romaneasca), dnii Iulian, Manolescu și Nottara, cei patru stîlpi, pe care se razimă cu temeiu în momentul de față, scena românească, — au avut darul nu numai să facă puțințioasă ascultarea poemelor dlui Alexandri, dar’ să le prezente chiar publicului ca opere dramatice; — altfel rêmăneau cărți bune de citit, fără să fi legitimat în ochii unora renumele autorului de dramaturg. E destul să amintesc cum d-na Manolescu a sciut să ne arete pe Getta și pe Iulia, cum dl Iulian ne a hotărît să primim pe Ciubêr-Vodă și pe Postum, cum dnii Manolescu și Nottara au întrupat pe rînd pe Despot Vodă, cum în fine cel dinteu ni a întăritșat pe Ovid și cel de al doilea pe Orațiu și p August. Și cutez par’că a lasa pe seama interpretelor tot meritul, cu atât mai mult, cu cât trebuie să ne gîndim la greutățile ce dînșii au găsit în teatru dlui Alexandri. În piesele poetului nostru, artistii n’aveau ocașiunea să și arete toată puterea și întreg meritul lor, — cum s’a întemplat, bună-oră în Iulieta, în Hamlet, în Otelu, ci erau siliți să se mai gîndească, pe deasupra, la mijloacele prin care ar pute face să treacă personagiile elastice, nu deplin fațăute, ori schimbătoare

care acum, după ce ea a fost respinsă și decăru Scupcina, fi dă sfatul amical, de a accepta propozițiile din urmă ale regelui Milan. Domnul Gruici observă, că prin aceasta regina ar face un mare serviciu atâta regentei, cât și guvernului și ar satisface și dorințele națiunii, care cu orice preț ar voi să se odată în lăturată această ceartă. În înțelesul propozițiilor amintite regina se locuiește permanent în străinătate până-ce regele va fi majoren, dar' ea poate și până atunci să vină la Belgrad de două-ori pe an și se șadă în conacul regal, unde va fi primită cu toate onorurile regale. La dorința reginei și regența și guvernul ar lua bucurii garanția pentru executarea precis a acestui arangement.

Din camera italiană.

În ședința camerei italiene dela 17 Decemvrie n. a avut loc dezbaterile asupra proiectului de adresă.

Radicali Imbriani, Turchin și Barzilau au atacat politica cabinetului, în special alianțele.

Ministrul-președinte Crispi a combătut atacurile privitoare la alianțe și a zis: Guvernul are firmă intenție, de a rămâne credincios acelor, de care-ee ele, abstracție făcând dela aceea, că acele au un caracter ofensiv, sau împedecă, ca să se procedă din alte părți ofensiv în contra noastră. Poziția Italiei în Africa e de invidiat și Europa o și invidiază. Cu timpul se vor vedea roadele ei. Într'aceste, — asigură Crispi, — guvernul nu are ținte prea extinse; căci el a împedecă și pe generalul Otero a înainta spre Cassala. În ce privește legea despre garanții, această asigurăază Papei exercițiul puterii, dar' în Italia e numai un singur suveran: Regele Umberto.

Adresa a fost primită cu mare majoritate.

Germania.

În comisiunea dietală pentru consultarea asupra ordinii comunelor rurale s'a sciat o ceartă între ministrul Herrfurth și între conservatori, care din urmă împreună cu centrul au combătut reforma guvernului, precând național-liberalii și liberalii (freisinnige) au spriginit guvernul. Când conservatorii și centrul au hotărât schimbării esențiale în proiect, ministrul a declarat cu hotărâre, că el nu va polemiza cu „Kreuzzeitung“, ci va expune în monitorul oficial punctul de plecare al guvernului. Dacă plenul ar accepta hotărârile comisunii, guvernul ar declara, că nu atribuie nici o importanță dezbaterii mai departe a proiectului. Discursul a făcut senzațiune și se vorbește chiar de o eventuală dizolvare a casei deputaților.

dintr'un minut într'altul ale dlui Alexandri. Cum s'ar fi putut impune astfel personajul colpurat al lui August din „Ovid“, fără talentul vigoros și fără autoritatea lui Nottara, care domină două acte și preste întreaga piesă aprinde o lumină puternică?

Și în câte alte piese Nottara n'a scapat pe autor și direcțiunea teatrului din încercăturile! În „Finul“, de exemplu, o traducțiune din Dumas, unde totul lăneșcă în așa grad, încât chiar actorii buni par'că erau fîntuții locului, Nottara apare, cu unul din acele capete admirabile ce scie să-și întocmească și, într'un monolog plin de măsură și de vervă dramatică, pironescă atențiunea spectatorilor, îi ține în puterea jocului și vorbirii sale, ridicând piesa și scapând situațiunea în cea seară!

Dacă aș voi să stabilesc nu o gradăție, ci un paralelism între cei trei actori, pe care i-am schițat aci, — Iulian, Manolescu, Nottara, — fără îndoeală că n'as pute, fiecare dintr'înși având personalitatea sa bine marcată; — de aceea nici luptă serioasă pentru înfrățitate, n'a putut și nu poate să aibă loc între dinși. Afară de soiul rolurilor, de mai înainte și de tot recunoscut, care desparte lămurit pe fiecare cu meritele sale, — între acești trei actori sînt anume daruri, care fi vor ține până în sfîrșit ca individualități deosebite. Iulian e natura însăși, dela sine artistă, care isbutește fără voea și adese fără știea actorului; — Manolescu este entuziasmul și munca stăruitoare, care dau mai mare relief calităților, tocind în același timp și chiar nimicind unele mici neajunsuri ale vocii și ale înfrățirii externe; — Nottara e natura inestricată cu imbelugare, completată apoi fără întrerupere, cu o permanentă și migălită despicare și întrebunțare a darurilor ei. Dicțiune, gest, mișcare a figurii, întregul joc al scenei, — dela cel mai potolit până

Persecuțiunea Ovreilor în Rusia.

„Kölnische Zeitung“ împărtășese din Moscova: Persecuțiunea Ovreilor din Rusia amenință a lua dimensiuni foarte mari, deoarece polia secretă și partidul anti-ovresce declară, că Ovreii sînt cei-ce dau parale nihilistilor.

„Pol. Korr.“ primese din Petersburg împărtășirea: Auctoritățile locale din Caucas au primit dîile aceste dela Petersburg îndrumări de a expulsa de pe teritorul Causasului pe toți acei Ovrei, care nu pot oferi garanții sigure despre poziția lor, precum și pe aceia, care nu sînt în stare, de a-și motiva în mod suficient petrecerea lor în locurile ce cad afară de raionurile lor destinate.

„Kulturkampf“ în Ungaria.

În 16 Decemvrie episcopii catolici s'au întrunit la Budapesta într'o conferință sub prezidența arhiepiscopului primat Simor. La conferință au luat toți episcopii (și greco-catolici) parte, care prin boală n'au fost impedeți. Sfătuiră a ținut numai scurt timp; ear' rezultatul ei se ține secret. Se vorbește, că episcopatul ar fi ajuns la o înțelegere prealabilă cu guvernul. Această înțelegere ar consista într'aceea, ca să nu se provoace în casa magnaților o dezbateră asupra cesiunii bisericesci cu ocaziunea pertractării budgetului pe anul 1891, fiindcă acea dezbateră ar pute amâna votarea budgetului, ear' guvernul ar ajunge în perplexitate neavînd indemnizare pentru anul următor. Ținerea în secret a rezultatului conferinței dovedește, că pertractările între guvern și episcopatul nu sînt încă terminate.

„Magyar Allam“ publică un raport mai lung despre conferința din 16 l. c. Aci se zice, că cardinalul Simor ar fi comunicat episcopatului înțelesurile în cesiunea botezurilor copiilor din căsătoriile mixte, a schițat pertractările Scaunului papal și cu guvernul, a așternut documentele respective și a raportat despre o dorință, despre care i-s'a făcut comunicare din partea cea mai competentă. După-ace a intrat la mijloc factorul cel mai competent în stat se așteaptă schimbare esențială, ear' foii i-s'a impus a ține cel mai mare secret. Cu toate aceste foia raportează mai departe, că nu este nici un secret, că se plănuesce o pastorală comună, dată de întreg episcopatul. Nu este nici un secret, că s'au făcut pregătiri pentru o dezbateră aspră în casa magnaților și că comitetul de organizațiune a convocat spre acest scop o conferință a aristocrațiilor catolici. E probabil, că după rezoluțiunile conferinței episcopesci dezbateră în casa magnaților nu va lua mari dimensiuni; și magnații catolici vor ține cont de atitudinea episcopilor, de a nu începe acțiunea de pe acum. În curînd se vor întruni episcopii eară, și dacă guvernul până atunci nu va fi aflat o soluțiune mulțumitoare, se va publica pastorală, pusă pentru acum la o parte.

Diarele maghiare publică colonne întregi despre decursul acestei conferințe episcopesci. Între alte sciri senzaționale se spune

la cel mai încordat moment dramatic, — totul e lămurit, analizat, mărginit și deplin hotărît odată pentru todeauna. Numai astfel, fixînd dela început amănunțele fiecărui rol, fără să revie asupra-i mai pe urmă, Nottara a isbuit să topească, aș zice, rolurile sale așa de mult, încât pare-că este însuși personajul piesei vorbind, mișcându se, trăind pe scenă. Si aci e de însemnat încă superioritatea lui necontestată între toți; pe care i-o dă măsca sa proprie pentru cea mai caprițioasă și cea mai fin nuanțată mobilitate; tăcerea vorbitoare a lui Nottara e neîntrecută, și nici-mă de dînsul nu isbutește să trească în scenă chiar atunci când, stînd deoparte, altora le stă pe umeri greul vorbirii și al încordării unei situațiuni.

Este o biofacere pentru un teatru prezența unui actor de talia lui Nottara și a unui om cuminte ca dînsul. El este cel mai statornic dintre actorii nostri cu vață, singurul care n'a părăsit nici un minut scena, ca să alerge după împlinirea unor visuri zadarnice, ori ca să-și potolească ambițiuni și resentimente trecătoare, todeauna gata să munească pentru teatru în care a călcat de copil și pentru a cărui înaintare și-a consacrat tot talentul și întreaga sa ființă.

De aceea și publicul, ori-cât i-am pune la îndoeală interesul, cu care urmărește ridicarea teatrului național, a știut să vadă în Nottara pe omul deosebit și îl primese, la ori-ce ocaziune, cu o vedită și marcată expresiune de iubire și de admirațiune. Inșușirile sale artistice, corectitudinea purtării sale în teatru, i-au asigurat în același timp un grup de prieteni între camarazi de profesiune și în public, care urmăresc cu drag progresul împlinit de Nottara și au convingerea adîncă despre viitorul lui

că Împăratul ar fi adresat autografe către primatele Simor, către contele Ferdinand Zichy, conducătorul magnaților catolici, și către baron Vay, curatorul suprem al protestanților. În aceste scrisori Împăratul își exprimă dorința de a nu provoca acum dezbateri asupra acestei cesiuni. Existența acestor scrisori se desminte din parte competentă. Din aceeași parte însă se concede, că ministrul-președinte contele Szapary a fost Dumineca trecută primit în audiența de Împăratul și s'a informat despre intențiunile Preainalte. Contele Szapary a comunicat primatului cele aflate în această privință.

Un împrumut de stat în favorul maghiarizării.

(Urmare.)

Ignatie Darányi: Onorată casă! (Să aușim! Să aușim!) Nu am de gând să mă extind la detaliile cesiunii. Reconosc, că există ținte mari și de interes public, pe care statul nu le poate spriginii direct, dar' care cu drept cuvînt pot reclama, ca să fie spriginite și de stat în mod indirect. (Aprobări în dreapta.) Și eu sînt gata să reconosc, că reuniunea de cultură maghiară din Ardeal representă o asemenea țintă și misiune mare; admit cu plăcerea că „Kultur-Egylet“ ul ardelenesc împlinesce la un loc expus și între grele împregiurări o misiune de stat, și de aceea amicul meu Iuliu Horváth poate să fie convins, că noi urmăm cu interes și în suflete activitatea „Kultur-Egylet“-ului ardelenesc. (Aprobări.) Onoratul meu amic însuși a zis, că sînt alte scopuri de mare interes, care reclama spriginul statului.

Onorată casă! În prima linie guvernul e chemat a aprea și trebuințele deosebitelor scopuri de binefacere. Și e chemat guvernul și de aceea, pentru-că mai ales la împrumuturile de loterie trebuie să fie omul cu multă băgare de seamă la timpul emiterii împrumutului de loterie și la raporturile pieței de bani.

Eu nu voi să fac propunere în această privință, din contră mă alătur la propunerea dlui Iuliu Horváth, ca guvernul să facă până la finea anului 1891 raport în privința stării lucrului. Sînt convins, că, cunoscînd pe dl ministrul de finanțe, el și în acest raport va să găsi intenția casei. Eu am vorbit numai pentru-că să spriginesc proiectul de rezoluțiune al amicului meu Iuliu Horváth și pentru-că să atrag atențiunea guvernului și asupra altor scopuri mărețe. (Aprobări.)

Gustav Belcsio: Onorată casă! Pentru-că discuțiunea se nu se întindă prea mult, eu numai pe scurt mă voi declara cu privire la cesiunea, care se află la ordinea zilei în forma unei petiții a „Kultur-Egylet“-ului ardelenesc. Dar' declar, că eu numai prelungă anumite cauzele mă pot alătura la vederile antevorbitorului meu. Să b aceste cauzele înțeleg următoarele: A ținerea societății nu e permis să se decenterizeze. După-ace însă în țară există mai multe societăți de cultură și umanitare, aceste nu trebuie aduse în o anumită concurență una față cu cealaltă. (Aprobări.) Nu e permis mai ales, — și aceasta o accentuez cu toată hotărârea, — ca în fața „Kultur-Egylet“-ului ardelenesc să se pună drept concurent o altă societate umanitară sau de cultură. Pentru-că în Ardeal atât politica statului maghiar, cât și societatea maghiară au foarte mari misiuni. Nu mă demit la acele amănunte, pe care mai nainte le expuse amicul meu Horváth; ba mărturisesc în toată sinceritatea, că nici nu aș ține de oportun a mă demite în detaliuri. Dar' un lucru constat, că în Ardeal atât statul, cât și societatea maghiară au foarte mult de a face; pentru-că societatea și rasa maghiară sînt în unele puncte din Ardeal foarte expuse. Adevărat, că nu în toate punctele. Norocul, că se află acolo Secuimea în toată puterea ei, acel petec de pămînt, care e tot stăt de mare razim al statului maghiar dincolo de Dealul Craiului, precăt sînt de mari și înalți munții secuimii. Dar' trebuie să reconosem, că în puncte singuratică rasa maghiară din Ardeal e în pericol de a perî cu deserviră. Această însă nu înseamnă slăbiciunea rasei maghiare. Rasa maghiară preste tot nu numai nu e slabă, ci chiar cuceritoare. (Aprobări.) Rasa maghiară todeauna a fost și va fi învingătoare. Și aceasta e garanția viitorului nostru; pentru-că dacă rasa maghiară în concurență egală nu ar pute să învingă, pentru această rasă nu ar mai rămâne nici un mijloc de mântuire. (Să aușim! Să aușim!) Dar' ea poate să învingă; numai într'o singură concurență nu, unde biruința e imposibilă, unde rasa maghiară e strimțorată între mase uriașe și e în pericol, de a fi strivită. (Să aușim! Să aușim!) Aici apoi societatea trebuie să conține la spriginul statului. Aci, onorată casă, nu e vorba de spriginul statului, aici se tractează de spriginul societății; și societatea ungurească și până acum a spriginuit cu insuflete societatea ardelenescă. „Kultur-Egylet“ ul ardelenesc poate să fie mîndru pe această

societate maghiară. Dar', onorată casă, nu e destul, ca societatea ungurească să spriginească numai pe un moment reuniunea de cultură ardelenescă. Aici e lipsă de un sprigin durabil și concentrat și fac atență pe onorată casă, că acest sprigin încă trebuie să fie concentrat.

Cât privește reuniunea de cultură transdanubiană, eu trebuie să declar, că aceea e destul de tare pentru a ajungerea scopului ce și-l'a propus. Dincolo da Dunăre e o aristocrație bogată și sînt prelați bogafi. Acolo sînt cei mai bogafi proprietari de pămînt. Și mai e încă ceva dincolo de Dunăre: patriotismul gata spre jertfiră. Prin urmare societatea de dincolo de Dunăre e destul de puternică, pentru-că ea însăși se-și poată ajuta.

Mă alătur cu însuflete la propunerea comisunii și la amendamentul dlui Horváth. (Aprobări generale.) (Va urma.)

Afacerea voluntarului Ioanovic în parlamentul maghiar.

La sfîrșitul ședinței de alaltăieri a casei deputaților a răspuns ministrul de honveși la interpelațiunea deputatului Pázmándy în afacerea voluntarului de un an Ioanovic. Raportul ministrului de honveși e următorul:

Din incidental aniversării nasterii Maiestății Sale, ofierii și voluntarii de un an din tabăra dela Piliș-Ciaba au fost arangiat un dîneu festiv. Când ofierul din fruntea mesei și-a golit păharul în sănătatea Maiestății Sale, după o jumătate de oră s'a ridicat numitul voluntar de un an și și-a golit păharul în sănătatea lui Ludovic Kossuth (strigări șgometroase în stînga: „Éljen Kossuth!“) și a provocat totodată pe camarazi să se alătura lui. În urma acesteia numitul voluntar a fost tras în cercetare pe calea tribunalului de război și la 27 Septemvrie s'a fost ținut pertractarea finală. Sentința primei instanțe a fost prezentată tribunalului de apel încă înainte de a se fi publicat. Tribunalul de apel, prin sentința sa dela 10 Octomvrie, a osîndit pe des numitul voluntar pe baza §-lui 562 al legii penale militare la un arest de 3 luni. Această sentință s'a publicat la 18 Octomvrie și apoi, la cererea voluntarului numit, întreaga afacere s'a transpus tribunalului suprem militar. Acesta a confirmat sentința.

Eu observ, zice ministrul de honveși, că individual des poment, în urma acestei sentințe nu-și perde dreptul de voluntar de un an, deoarece-ee fapta ce i-s'a imputat nu e o faptă, pe care §-ul 24 al legii militare o înșă între aceste fapte, în urma cărora respectivul ar perde favorul unui voluntar de un an. (O voce în stînga extremă: Ofier tot nu se va face nici-odată!) Asta nu mă împoartă.

A doua întrebare ar fi, dacă ministrul ar fi aplecat a conlucra, ca să se sisteze procedera militară introdusă în contra voluntarului Ioanovic?

După-ee, cred, eu nu mai există nici o îndoeală, că anul de voluntar e un serviciu activ, prin urmare voluntarul e supus prescripțiilor disciplinare și criminale militare, eu sînt de părere, că întocmai cum onoratul ministrul de justiție nu are dreptul, de a sista o cercetare criminală deja introdusă (O voce din stînga extremă: Aici se tractează de o cesiune politică!), nu am nici eu dreptul de a lua vre-o dispozițiune în privința unei procederi criminale militare deja introduse. Eu nu am, nu am avut și nici nu pot avé vreedată de gând, de a mă mesteca în procedera judecătorei militare. (Aprobări în dreapta.) Rog să-mi se iee răspunsul la cunoscînță.

După aceste răspunde ministrul-președinte la interpelațiunea lui Komjáthy în aceeași afacere:

Onorată casă! Dl ministrul de honveși a expus starea lucrului însăși! Eu nu pot decât să adaug, că fapta, de care se tractează aci a fost comisă decătără respectivul voluntar de un an pe timpul, căt a stat în serviciu activ.

Ignatie Helfy: Și domnul ministrul-președinte nu a toastat nici-odată în sănătatea lui Ludovic Kossuth?

Ministrul-președinte contele Szapary: E mai departe constat, că persoanelor ce se află în serviciu activ, în înțelesul normelor militare, le e interzis a se ocupa cu politica și cu demonstrațiuni politice.

E fapt mai departe și aceea, că §-ul 62 al legii militare a susținut pentru indiviđi ce se află în serviciu activ judecătura judecătoreilor militare. Într'asemenea împregiurări, onorată casă, după părerea mea nu se ține de competența mea, de a mă demite la examinarea unei sentențe aduse de foral competent. Tocmai de aceea nici nu am de gând să fac alți pași mai departe în această direcțiune și rog pe onorată casă a-mi lua răspunsul la cunoscînță.

Dionisie Pázmándy replica: Ioanovic nu a fost pedepsit pentru o afacere disciplinară, ci pentru un delict politic; pe care îl vede judecătoria militară în un

pentru Kossuth. Aceasta însemnează denega rea trecutului național. Parlamentul maghiar nu ar trebui să iee la cunoscînță un asemenea răspuns. (Aprobări în stînga extremă.)

Bela Komjáthy ia sub critică sentința. Un toast pentru Kossuth încă nu ar însemna conturbarea liniștei și a ordinii. Îndrumarea la raportul dintre ministrul de justiție și autoritățile judiciare aici nu se potriveste, pentru-că ministrul de justiție ar propune grațiere și ar lăsa să se urmărească judecătoria respectivă, dacă ar vedé, că aceia condamnă pe cineva numai din curată ură. El nu ia a cunoscînță răspunsul. (Aprobări în stînga extremă.)

Ministrul-președinte contele I. Szapary: Onorată casă! Numai vre-o câteva cuvinte am se observ. Domnul deputat Komjáthy a zis, că dacă fapta lui Ioanovic ar fi condamnată, atunci mulți dintre noi ar fi condamnabili, care foarte adese zic ceea-ce pentru Ioanovic a adus cu sine pe-deapsa. Domnul deputat a uitat o mare deosebire, căci e mare deosebirea între ceea-ce face un om privat și între ceea-ce face un militar activ ce stă sub legile militare. (Aprobări în dreapta; mișcări în stînga.)

Dar' domnul deputat dorește și aceea, ca eu să mă pronunț, dacă sentința din cesiuni a fost dreaptă și correspunde dispozițiilor legii penale militare și dacă motivarea ei a fost bună. Cu permisiune, dacă ar trebui să satisfac în aceste cesiuni tuturor dorințelor dlui deputat, nu aș pute face altceva, decăt a lua sub examinare sentința. Pe acest teren însă nu pot pași, deoarece-ee nu se ține de cercul meu de competență. (Aprobări.)

Răspunsurile ministeriale au fost luate decătără majoritate la cunoscînță. Opoziția moderată încă a votat cu majoritatea.

CRONICA.

Dela Curte. La dîneul dat la 17 l. c. de Maiestă Sa Împăratul în onoarea marelui duce moștenitor de Luxemburg au participat Arhiducii Carol Ludovic, Wilhelm și Rainer, ducele Paul de Mecklenburg-Schwerin, ministrul de externe contele Kálnoky, ministrii Praxak, baronul Bauer, Kállay, contele Welsersheimb, Zaleski, contele Schönborn și Gautsch.

Numiri. Subnotarul Antonie Boeskor dela tribunalul reg. din Sibiu a fost numit notat tot la acest tribunal. Mai departe au fost numiți: scriitorul Aloisiu Rozgonyi dela tribunalul reg. din Arad conducător de cărți funduare tot la acel tribunal; scriitori diurnisții Albert Sisszel dela judecătoria cerc. din Oena Sibiuului la cea din Blaj, Isidor Mánuel dela tribunalul reg. din Caransebeș la judecătoria cerc. din Teregovia, Ignatie Temmer dela judecătoria cerc. din Ciocova la cea din Ó-Besse, Iuliu Ronkovic dela judecătoria cerc. din Chichinda-mare la cea din Cula și sergent-majorul Francisc Stiegler la judecătoria cerc. din Neoplanta; Antonie Kabdebó practicant fără diurnă și Coloman Molnar candidat de practicant la percepătorul din Odorheiul-săcuiesc, diurnistul Bertalan Szmercsányi executor la direcțiunea financiară din Timișoara. Scriitorul provisor Desider Németh dela tribunalul reg. din Beciche-recul-mare a fost întărit definitiv în postul seu.

Transferări. Scriitorii Iosif Lévai dela judecătoria cerc. din Bichiș-Ciaba și Elie Miksa dela cea din Huedin au fost transferați, cel dînteu la judecătoria cerc. din Bichiș și al doilea la cea din Betlean.

Camera comercială din Murș-Oșorheiu se va constitui în urma invitării consilierului ministerial, a comitetului-suprem baron Zoltán Bánffy, la 27 l. c.

Instalarea episcopului evangelic Sárkány. În 17 l. c. a avut loc în biserică din piața Deák instalarea sărbătorească a episcopului bisericii evangelică din districtul montan Samuil Sárkány.

Archiducele Carol Ludovic și academia boemă de sciințe. Archiducele Carol Ludovic a primit la 16 l. c. în audiență, pe prezidenții secțiunilor academiei boeme de sciințe, promițîndu-le prezența Sa la deschiderea sărbătorească a institutului, al cărui protector este el. Dîna sărbării deschiderii încă nu este hotărîtă.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ludovic Dranga în „Gelsi“; Armin Pollák în „Pajor“; minorul Ioan Singer în „Antal“ și Laurențiu Löwenstein în „Szántó“.

Concert. „Reuniunea română de cîntări din Sibiu“ va arangia Luni, în 10/22 Decemvrie a. c., cu binevoitorul concurs al domnului Iuliu Schaeffer, pianist, un concert în sala dela Musikverein. Începutul la 7 oare sara. Programul: 1. Trei poezii sberbesci cor mixt de Hans Huber; a) Plugarul, b) Mi-reasa, c) Mándra Smilja. 2. Două piese pentru pian: a) Praeludium (des dur) de F. Chopin, b) Balladă (d mol) dedicată domnului G. Dims, de Iuliu Schaeffer. 3. Duet din opera Hamlet de Ambrose Thomas. 4. Irmosul „Bunei vestiri“, compus pentru cor mixt

de G. Dima 5. Trei cantece pentru o voce de bas: a) In amurgul serii, de Fr. Schubert, b) Rugaminta, c) Marirea lui Dumnezeu in natura de L. von Beethoven 6. Mama lui Stefan-cel-mare, ballada de D. Bolintineanu compusa pentru soli, cor mixt si acompaniarea de pian de G. Dima. Bilete se extradau luni in 10/22 Decembrie a. c. dela oarele 11-1 ziua in sala dela Musikverein.

Bubatul in comitatul Caras-Severin. Comisiunea administrativa a comitatului Caras-Severin a tinut in 15 l. c. o sedinta, in care s'a hotarit, ca, din cauza latirii inspaimentatoare a bubatului, toate scolile din Lugoj se sisteze pelegurile, cu incepere din 16 l. c., incunoscintand totodata despre aceasta si pe ministrul de culte si instructiune publica.

Antisemitismul in Austria. Novele legi rusesi in cestiunea Ovroilor a dat indemnul reprezentantului orasenesc antisemit Schallabök spre a face o interpelatie in consiliul comunal al Vienei. Interpelantului a accentuat, ca in urma acestor legi Austria are de primi pe teritoriu ei mase intregi de persoane, care nu sunt nici industriași nici meseriași, ceea-ce de sigur pentru starea economica a țerii numai promovator nu poate fi. După aceea a intrebat pe primarul, ca ce are de gând a face? Viceprimarul Steudel a răspuns, ca consiliul comunal n'are dreptul de a se amesteca in această afacere.

O răsunare in contra ambasadorului austro-ungar dela Vatican. Din Roma se telegrafează cu data de 16 l. c. următoarele: Pe la 11 oare a. m., când ambasadorul austro-ungar dela Vatican făcea o preumblare cu trăsura preste Corso Vittorio Emanuele, o peatră a fost aruncată decătră un individ in trăsura ambasadorului. Fereastra trăsurii a fost spartă, ear' ambasadorul a primit o ușoară contuziune. Atenatorul a fost arestat; el este portarul de odinioară al ambasadei, cu numele Francisc Bonasana, care a declarat, ca el a voit să-și răsbune, pentru-că ambasadorul Revertera îl demisionase. O altă telegramă tot cu data de sus spune, că Bonasana ar fi aruncat două petri in trăsura ambasadorului Revertera. Ușoara contuziune a ambasadorului e curabilă in 3-4 zile. Diarul "Riforma" anunță, că toate jurnalele și-au exprimat simpatia lor față cu ambasadorul, despre a cărui stare și Papa a lăsat să fie incunoscintă.

Fundațiunea de milioane a baronului Hirsch. Din Lemberg se scrie: Baronul Hirsch s'a declarat in voit pe deplin cu aceea, ca guvernul să aibă dreptul de a denumi patru membri pentru curatoriul cunoscutei fundațiuni de 12 milioane fl. In urma acestei invoeli, ultima pedecă, care a întarziat activitatea fundațiunii, este delatutura, și deci școlale și institutele umanitare, care se vor înființa din această fundațiune in Galizia, vor și pute fi ridicate. Spre acest scop baronul Hirsch in cel mai scurt timp va sosi in Vienna.

Validarea deputatului Friedman. Citim in "Românul" din Bucuresci: Comisia de verificare a camerei a validat alegerea dlui Friedman.

Familia imperială germană s'a mai imultit încă cu un nou membru. Impărăteasa Augusta Victoria a dat nasce in 17 l. c. seara unui prinț, care este al șeselea fiu al părechii impărătesci. Despre acest accident se telegrafează cu data de 17 l. c. din Berlin următoarele: La Operă s'a dat ași pentru a treia oară piesa "Tannhäuser", de Wagner La porunca impărăteșii inceptorul reprezentațiunii a fost pus cu ceva mai târziu, deoarece ce el încă voia să participe. Impăratul, care ședea in logea din centru, urmări cu cea mai mare ateniune reprezentațiunea din actul prim, mai târziu însă a părăsit logea. După finea actului al doilea regisorul-suprem, Tetzlaff, a apărut pe scenă și a făcut următoarea împărțire: "Majestatea Sa impăratul a demandata se aduce la cunoștiința publicului adunat, că Majestatea Sa impărăteasa a dat la 1/8 oare nasce unui prinț!" Publicul a primit această scire cu aplauze entusiastice și cerut cu căldură intonarea imnului național. Conducătorul orchestrei, Sucher, a lăsat a intona acest imn, cântând și publicul împreună cu orchestra. Nascearea impărăteșii Augusta Victoria a urmat prea de timpuriu. Înca in 8 l. c. se vestise din Berlin, că nascearea va urma numai in sfertul prim al lunii Ianuarie. Nou născutul este al doilea prinț din timpul domniei impărăteșii Wilhelm și al șeselea din timpul căsătoriei sale, întâmpate in 27 Februarie 1881. Cei cinci prinți mai bătrâni sunt: 1. Prințul de coroață Frideric Wilhelm, născut in 6 Maiu 1882; 2. Prințul Eitel Frideric, născut in 7 Iulie 1883; 3. Prințul Adalbert, născut in 14 Iulie 1884; 4. Prințul August Wilhelm, născut in 29 Ianuarie 1887; 5. Prințul Oscar, născut in 27 Iulie 1888.

Bismarck in Berlin. Din Berlin se vestese: Principele Bismarck la sosirea sa din 16 l. c. in gara Stettin a fost primit de Dr. Schveninger și a fost salutat foarte entusiastic de un public numeros. Principele, care prospicia bine și vios, a vorbit cu mai mulți dintre cei prezenti. Dicându-i cineva: "Decănd s'a dus Alțeta Voastră, bursa este tare slabă", principele Bismarck ar fi răspuns: "Europa este puternică și are umeri țapeni."

O hotărîre a consiliului federal elvețian. Din Bern se telegrafează cu data de 16 l. c., că consiliul federal a luat hotărîrea, de a exila din Elveția pe toate acele persoane, care sunt bănuite că încearcă pro-

pagandă anarhistă și că predică nimicierea ordinii sociale, folosindu-se spre acest scop de ucideri și alte fapte criminale. De această măsură vor fi atinși: Paul Bernard din Erest (Francia), Louis Iosif Gallean din Beroceli, Petraroja, numit Ianvier, din Neapol, Rovigo și Hiskis alias Marelli din Triest, Stoiانoff și Peraskiev din Bulgaria și in sfârșit Weil și Lucier din Francia, toți locuitori in Geneva.

Starea sănătății Papei. „Pester Lloyd“ publică cu data de 16 l. c. următoarea telegramă: „National-Zeitung“, — in contra desmintirilor, — spune, că sănătatea Papei continuă a fi îngrijitoare și de ieri (15 l. c.) încă nu s'a schimbat in mod esențial. Papa este păzit in odaia de dormit, in care s'a introdus o temperatură cât se poate mai înaltă.

Incendiu in Neapol. Din Neapol se telegrafează cu data de 16 l. c. următoarele: Un foc îngrozitor a erupt aici într-o casă privată. Prințul de coroață a apărut îndată la locul focului. Pentru acest curagiu poporațiunea i'a făcut entusiastice ovaițiuni.

Nenorocire într-o mină de cărbuni. Din Bruzela se vestese: In mina de cărbuni Harnu o răznă, in care se aflau 18 lucratori, a căzut, rupându-se funia, intr'un virtegiu. După scirile de până acum toți lucratorii aflători in răznă sunt ucși.

Posițiunea lui Parnell. Din Edinburgh se telegrafează cu data de 16 l. c., că consiliul municipal de acolo a hotărîț ștergerea lui Parnell din lista cetățenilor de onoare.

Catastrofă. Din Londra se telegrafează: "Oficiul Reuter" anunță din Bombay: In 17 l. c. s'a dărîmat aici un edificiu cu patru etajuri; mai mult de 100 persoane s'au nenorocit, 30 persoane au fost ucise și mai multe greu rănite.

VARIETĂȚI.

(Obiceiri chinezești.) Generalul guvernator al celor două provincii numite Kuangs, Si-han-shand, și-a sărbtat in Octomvrie la Canton a 70-a aniversare a nascerii. Afară că familiile chinezești au sărbtat într'un chip foarte deosebit acest eveniment, funcționarii de tot soiul s'au crețut obligați să facă un dar guvernatorului și i-au trimis presenturi in valoare dela 60 mii până la un milion de taeli, adică 3 până la 5 1/2 milioane de franci.

După aceasta generalul a primit cadouri dela particularii boi, vaci, cai, porci, șuncă, cărnați, precum și un mare număr de alte lucruri de mănecare.

Prieteni i-au trimis cadouri a căror valoare variază între 2000 și 10.000 de taeli.

Administrațiunea casei guvernatorului n'ar mai avê trebuință să cumpere alimente in vreme de cel puțin cinci ani.

(Bisericele in America.) După Roma, Filadelfia este orașul care are mai multe biserice in raport cu poporațiunea. Acest oraș are 579 de biserice la o poporațiune de 1.050.000 de locuitori. Și încă in numărul acesta nu sânt cuprinse cele 22 de sinagoge, și două temple mormone și cele 4 localuri ale asociației spiritualiste, precum și cele 42 de misiuni creștine imprășcitate prin oraș sub diferite numiri.

Metodistii dispun de 120 de biserice, presbiterianii de 107, biserica episcopală de 96, catolicii de 56, baptistii de 74, luteranii de 37 etc.

Orașul New-York și Brooklin, vecinul seu, ale căror poporațiuni reunite se urcă la 2.419.000 locuitori, au împreună 760 de biserice.

(Maica Domnului in închisoare.) În fața tribunalului din Standing-Rock (America) s'a judecat la 2. l. c. un proces interesant: O Indiană anume „Walutan“, o adevărată uriasă de 7 picioare înălțime, ședea pe banca de acusație.

Întrebată de președinte cine este ea, răspunse cu răceală, că e „Sfânta Fecioara Maria“ și că a venit pe pământ pentru a scăpa pe copiii ei de rasă arămie de sub jugul oamenilor albi. „Mântuitorul“, dișe ea, „fiul meu Isus Christor din Nazaret se află și el acum pe pământ și s'a aretat lui „Bou aședat“ și lui „Cal cu Narav“. Pământul e destul de mare pentru toți oamenii și Indienii nu cer altceva, decăt să li-se lase moșiile strămoșilor lor“.

Ea nu vră să deie nici o deslușire asupra „dansului stafilor“, pe care de un timp incoace îl joacă triburile răboirii din Nordul Americii. Ea prevesti numai, că in curênd luna, care, după credința Indianilor, e un glob de foc, va căde din cer și va distruge pe toți Albi de pe fața pământului.

Până atunci însă, judecătorii din Standing Rock crețură uimerit să trimită pe „Maica Domnului“ in închisoare.

Extrase din „Budapesti Közlöny“. Licitățiuni:

— 30 Ianurie st. n. 1891 proprietățile comunei Vattina decătră judecătoria cerc. din Verșeț.

— 26 Ianuarie st. n. 1891 imobilele lui Stefan Boja, in Alios, decătră judecătoria cerc. din Lipova.

— 18 Februarie st. n. 1891 imobilele lui Nicola Grgár decătră tribunalul reg. din Neoplanta.

— 20 Ianuarie st. n. imobilele lui Emil Schöberl decătră judecătoria cerc. din Tășnad.

— 17 Martie st. n. 1891 imobilele lui Obrad Dain, in Clari, decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 2 Aprilie st. n. 1891 imobilele lui David Weisz, in Cs.-Papi, decătră tribunalul reg. din Beregszász.

— 21 Ianuarie st. n. 1891 imobilele lui Florea Husa, in Alios, decătră judecătoria cerc. din Lipova.

— 16 Februarie st. n. 1891 imobilele erediilor după v. d. Ioan Nemes decătră tribunalul reg. din Sătmar-Nemeti.

Edicte: — A se insinua pretensiunile in 45 de zile: — la rēmasul după Mon lui Dumitru Nicola (din Herțegan), la tribunalul reg. din Deva; — la rēmasul după Todora Giurgiu (din Runc), la tribunalul reg. din Turda. — la rēmasul după Dimitrie Pap, la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

Posturi vacante: — Un post de oficial el. VI. la perceptoratul din Ineu. A se adresa in două săptămâni la autoritățile competente. — Un post de servitor adj. oficial la judecătoria cerc. din Füleke. A se adresa in patru săptămâni la autoritățile competente. — Un post de oficial el. IV. la perceptoratul din Timișoara. A se adresa in două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de medic veterinar pentru cercul Iaad, cu locuința in Bistrița. A se adresa până la finea lui Decemvrie st. n. a. c. la autoritățile competente. — Un post de oficial el. VI. la perceptoratul din Turda. A se adresa in două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial el. VI. la perceptoratul din Turda. A se adresa in două săptămâni la autoritățile competente.

Calendarul zilei 8/29 Decemvrie 1890. Italian: Patapie. Gregorian: Libdrat. Soarele: răsare 7.10, apune 4.8

Buletin meteorologic. Sibiu. 19 Decemvrie n. 9 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosf. in om. (Medial lunar 757.1), Diferența din senidut, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 17 Decemvrie n. 7 oare dimineața

Table with 4 columns: Stațiunile, Presi. ab. atmo., Temperatură după Celsius, Direcția vântului.

Sosiți in Sibiu. La 19 Decemvrie n.

Hotel „Meltzer“ Glaser, sublocotenent din Znaym. Weiss, voiașeur din Oradea-mare. Wilhelm Konst, notar din Brazei. عمان m clar din Cincumar. Murășian, advocat din Sebeșul-sus-se. Ienciu, notar din Fofeldea. Iuliu Kálmán, funcționar din Mediaș. Iosif Lander, voiașeur din Hamburg.

Teatru orășenesc in Sibiu.

Abonament. Suspendu nr. 12. Sâmbătă, 20 Decemvrie 1890: Beneficial d-șoarei Emilia de O'Lynek. „Eva“. Dramă in 5 acte de Richard Voss.

Economic.

Cultura tutunului in vilele pustiite prin floxeră in Austria. O telegramă din Vienna cu data 15 Decemvrie n. anunță: Landtag-ul a decis in ședinta sa de astăzi a provoca guvernul să se îngrijască de introducerea vișelilor de viie americane in vilele pustiite prin floxeră și in cel mai apropiat timp să presente un proiect, care să permită intruducerea generală a culturii. Nesatisfăcênd guvernul acestei cereri, atunci să se permită și intruducă cultura tutunului, prelângă observarea strictă a prescrișelor legale, cel puțin in vilele nimicite de floxeră.

Importul de vite in Saxonia. Din Budapesta se anunță: După o înștiințare oficială sosită aici, guvernul regatului Saxoniei, in cestiunea importului de vite din Austro-Ungaria, a exmis o ordinațiune in sensul decisiunii mai recente a consiliului federal german, după care ministrul saxon a luat decisiunea, de a permite importul de vite vii din Austro-Ungaria in abatorile publice din Dresda, Lipsca, Chemnitz, Zittau și Döbeln sub condițiuni statorice de consiliul federal. La sfârșitul ordinațiunii se observă însă, că importul e permis numai prin stațiunile de graniță Bodenbach, Teschen și Zittau. Afară de aceea fiecare transport trebuie anunțat înainte cu 24 de oare administratiunii stațiunilor de graniță, resp. oficialului poliției de graniță competent.

Sortiri. În 15 l. c. n. a avut loc sortirea obligațiunilor de 3 procente ale institutului de credit fonciar austriac. Câștigătorul principal de 50 000 fl. l'a nimerit seria 3533 nr. 45, al doilea de 2000 fl. s. 2944 nr. 69, câte 1000 fl. au câștigat s. 1034 nr. 25 și s. 2722 nr. 69. La tragerea de amortisare s'au sortit seriile 55 154 1240 2666 2842 și 3.92, care conțin fiecare numerii dela 1 până 100 și se pot răscumpêra cu câte 100 fl.

În 16 l. c. n. după ameați a avut loc sortirea loteriei de binefacere a statului. S'au tras următoarele 65 de serii: 1 34 57 151 167 209 222 229 216 280 309 345 410 437 441 555 631 638 692 753 933 1006 1049 1072 1093 1173 1262 1295 1353 1364 1428 1462 1471 1476 1591 1595 1 24 672 1676 1697 1710 1741 1755 1 64 1783 1857 1871 1887 1901 1911 1966 2071 2073 3078 2124 2 26 2247 2253 2296 23 8 2516 2592 2728 2807 2 38. Cele 6500 de losuri cuprinse in aceste serii câștigă câte 10 fl. Câștigătorul principal de 60.000 fl. l'a nimerit s. 2783 nr. 32, al doilea de 10 000 fl. s. 1239 nr. 30, câte 1000 fl. câștigă s. 816 nr. 14, s. 1151 nr. 76, s. 1503 nr. 60, s. 1 74 nr. 96, s. 2131 nr. 48; câte 500 fl.: s. 36 nr. 17, s. 194 nr. 70, s. 818 nr. 97, s. 1112 nr. 40, s. 1728 nr. 88, s. 2030 nr. 16, s. 2238 nr. 56, s. 2397 nr. 47, s. 2433 nr. 87, s. 2830 nr. 99. In fine s'au tras încă 50 de losuri ce câștigă câte 100 fl.

Pretul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 12 Dec. Grâu, hectolitru fl. 5.— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 8.60 până fl. 4.— seacăra fl. 3.40 până fl. 3.60; orzul fl. — până fl. —; ovășul fl. 2.40 până fl. 2.60; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50; semënța de cănepă fl. 4.— până fl. 5.—; cartofi fl. 1.20 până fl. 1.0; mălaiul hectolitru fl. — până fl. 12.—; mazreă fl. 3.50 până fl. 4.—; fasolea fl. 4.50 până fl. 4.7; linteia fl. — până fl. —; chiminul (seacăreana) fl. — până fl. 36.—; seú brut 100 chilogram fl. 18.— până fl. 20.—; lumini de seú vășate fl. 36.— până fl. 40.—1 unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 6.—; slămina fl. 48.— până fl. 0.—; cănepă fl. 36.— până fl. 38.—; fênel fl. 1.— până fl. 1.20; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul per 100 L. % fl. 5.3 până fl. 5.5 cr.; carnea de vită chilo — până 36 cr.; carnea de vișel 24 până 40 cr.; carnea de porc până — 44 cr., ouă 5 cu 10 cr.

Tirgul de rimători in Steinbruch. In 17 Dec. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 42— cr. până 42 1/2 cr., unguresci grei tineri 42 1/2 cr. până 43— cr. de mijloc 43 1/2 cr. până 44— cr., ușori 44— cr., până 41 1/2 cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 42 1/2 cr. până 43— cr., ușoară 40— cr. până 41— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sərbesci grei 41 1/2 cr. până 42— cr., transito de mijloc 41— cr. până 42— cr., transito ușori 41— cr. până 42 1/2 cr., îngrășați cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghiindă — cr., până — cr. per — cumpeniți elagară.c

Table with columns: Săminte, Prețul per 100 chlogr., Prețul per 100 chlogr., Prețul pe 100 chlogr. Includes rows for various seeds like Rănătenesc nou, Grâu de la Timiș, etc.

Table titled "Cursul pieței din Sibiu." with columns for various items like Hârtie-monetă română, Lire turcesci, etc., and their prices.

Table titled "Bursa de Budapesta." with columns for Rentă de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc., and their values.

Table titled "Bursa de Viena." with columns for Rentă de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc., and their values.

Table titled "Bursa de Bucuresci." with columns for Rentă rom. per 1875, etc., and their values.

Table with columns for various financial data points like Casaș, Ultim, etc., and their values.

For the redaction responsible: Andreiu Saltes.

Resturi de pănură de Brünn

2-10 m. pentru un roc de iarnă complet. [951] 11-20 Palmerston fl. 5-50.

Resturi de pănură

2-10 m. pentru un roc de iarnă complet. Mandarin de toate colorile, calitatea cea mai fină. fl. 9-.

Resturi de pănură

3-10 metri pentru un complet rînd de haine de iarnă fl. 5-.

Pănură

pentru rocuri de vînat 2-10 m. fl. 5-.

Resturi de pănură

pentru o părechie compl. de pantaloni vîrgați sau țărcați, 1 rest fl. 3-50.

Cammgarn de mêtasă

în dungii numai novitate. Pantaloni compl. fl. 6-.

Pănură

DE UNIFORME pentru oficialii c. r., financiari, veterani și pompieri cu prețurile cele mai ieftine.

Bernhard Ticho,

BRÜNN,

Krautmarkt 18.

Expedarea cu rambursă postală.

Mustre gratis și franco.

O carte elegantă și bogată în alege-re de mustre, cuprînd numai novități, la cerere se trimite domnilor croitori.

Cuie de potcoave

din fer veritabil de Stiria, toate façoanele, feruri de călcat cu cărbuni, de toate soiurile și toate mărfurile de lăcătari, toate producțiune proprie oferează prelungă prețuri foarte moderate fabrica de mărfuri de faur și lăcătari, turnătorie de fer și de metal a lui

M. Z. Kodiček,

Praga. [982] 1-2

Liste de prețuri gratis și franco.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

Călinarul Poporului pe anul comun 1891.

Cuprinsul: Călinar astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1890. — Genealogia domniilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — Nepoțica, novelă de Enea Hodoș. — Eu sînt fericit, disertație de Ioan Russu Abrudeanul. — Economic: Pustiirea vîilor prin filoxeră, de Dr. D. P. Barcianu. — Poesii: Sîrșit de iarnă, de M. Gregoriadi de Bonachi. — Mihaie-Vodă Craioveanu, de Ioan Nenițescu. — Nunta Zamferei, de George Coșbuc. — Anecdote populare: Țiganul cu pușca, de T. D. Speranță. — Minune ungurească, de T. D. Speranță. — Doine populare. — Țigurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inscrise.

Numai 20 cr. exemplarul.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Petru. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tîndală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgăritul. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrin. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bêtărâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fréméntări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pămîntul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Povește franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoata. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgănit. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vîntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărtoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Povește de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povește în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Povește în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mîrgărelelor. Povește în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécurarul. Povește de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between various stations like Budapest, Arad, Sibiu, etc. Includes sub-sections for different line segments.